

Nr 168

Av herrar **Cassel** och **Eliasson**, *angående viss ändring av bestämmelserna om hastighetsbegränsning för motorfordon.*

Enligt 61 § 1 mom. vägtrafikförordningen har det uppdragits åt länsstyrelserna att var och en för sitt län bestämma om lokal hastighetsbegränsning för alla sådana områden där detta på grund av rådande förhållanden kan befinnas lämpligt ur trafiksäkerhetssynpunkt. Denna begränsning uppgår enligt 56 § 2 mom. denna förordning till 50 km/tim.

Denna uppgift har länsstyrelserna, så vitt man kan bedöma, lyckats lösa på ett i stort sett mycket tillfredsställande sätt. Med all sannolikhet har det nya systemet också betytt ökad säkerhet i trafiken. Det synes också bland ansvarskännande motorförare omfattas med förståelse och respekt.

Emellertid förekommer runt om i landet, att det vid de stora vägarna finns små bebyggelsecentra med några tiotal hus. På båda sidor om sådana små tätorter står skylt angivande hastighetsbegränsning till 50 km/tim.

Denna begränsning är fullt motiverad på dagen med hänsyn till bland annat barn, cyklister och fotgängare som då förekommer på vägen. Nattetid är emellertid dessa vägsträckor alldeles fria från trafik. Det måste då för bilister och andra motorförare verka i hög grad omotiverat, att man på dessa sträckor skall nödgas inskränka sin hastighet till långt under den med hänsyn till omständigheterna naturliga. Detta medför lätt irritation och kan komma att leda till, att respekten för regeln om begränsning av hastigheten till 50 km/tim. uppluckras och att bestämmelserna därmed blir svåra att uppehålla.

En sådan utveckling vore ur trafiksäkerhetssynpunkt ytterst olycklig. Vi föreslår därför en modifiering av gällande bestämmelser medförande att länsstyrelserna bemyndigas att, efter inventering av vägnäten i respektive län, förordna om rätt till fri fart exempelvis under tiden 23.00—6.00 på de platser där hastighetsinskränkning visserligen behövs under dagen, men där den nattetid inte kan anses påkallad av trafiksäkerhets hänsyn. Ett dylikt undantag från 50-kilometersregeln skulle lämpligen kunna angivas med en mindre skylt, placerad under den redan befintliga tavlan med anvisning om hastighetsbegränsning.

Med hänsyn till vad ovan anförts hemställer vi,
att riksdagen måtte antaga följande

1)

Förslag

till

förordning angående ändrad lydelse av 61 § 1 mom. vägtrafikförordningen den 28 september 1951 (nr 648).

Härigenom förordnas, att 61 § 1 mom. vägtrafikförordningen den 28 september 1951 skall erhålla följande lydelse:

61 §.

Det tillkommer — — — i 56 §.

Vid bestämmande av begränsad färdhastighet må Länsstyrelsen förordna att fri hastighet skall vara rådande å sådan tid på dygnet då hastighetsbegränsning ej påkallas ur trafiksäkerhetssynpunkt.

2)

Förslag

till

förordning angående ändrad lydelse av 10 § punkt 10 Kungl. kungörelse angående vägmärken m. m. den 7 december 1951 (nr 744).

Härigenom förordnas, att 10 § punkt 10 Kungl. kungörelse angående vägmärken m. m. den 7 december 1951 skall erhålla följande lydelse:

10 §.

Begränsad hastighet; — — — (exempel fig. 25).

Har förordnande om hastighetsbegränsning meddelats att gälla under viss tid av dygnet skall detta angivas genom ett under förbudsmärket anbragt märke med texten: »Fri fart», jämte klockslag.

Stockholm den 24 januari 1956

Leif Cassel

Rolf Eliasson